

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2013. szeptember 9.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Állami támogatások — Külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációt lehetővé tevő támogatási program — A támogatási programot a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és a támogatások visszatéríttetését el nem rendelő határozat — Végrehajtási intézkedéseket tartalmazó jogi aktus — A személyében való érintettség hiánya — A visszatérítési kötelezettség hiánya — Elfogadhatatlanság”

A T-400/11. sz. ügyben,

az **Altadis, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan és R. Calvo Salinero ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: R. Lyal, C. Urraca Caviedes és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott C 45/07 (korábbi NN 51/07, korábbi CP 9/07) adózási amortizációról szóló, 2011. január 12-i 2011/282/EU bizottsági határozat (HL L 135., 1. o.) részleges megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: L. Truchot elnök (előadó), M. E. Martins Ribeiro és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon tanácsos,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 2005-ben és 2006-ban előterjesztett írásbeli kérdéseivel (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 és P-5509/06) az Európai Parlament több tagja a Ley del Impuesto sobre Sociedades-be (a társasági adóról szóló spanyol törvény) a 2001. december 27-i Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (adóügyi, közigazgatási és szociális intézkedések elfogadásáról szóló

* Az eljárás nyelve: spanyol.

24/2001. sz. törvény; BOE 313. sz., 2001. december 31., 50493. o.) által bevezetett 12. cikk (5) bekezdése rendelkezéseinek állami támogatásnak való minősítéséről kérdezte az Európai Közösségek Bizottságát, amely rendelkezéseket átvette a 2004. március 5-i Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalásának elfogadásáról szóló 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet; BOE 61. sz., 2004. március 11., 10951. o.; a továbbiakban: vitatott szabályozás). A Bizottság lényegében azt válaszolta, hogy a rendelkezésére álló információk alapján nem tűnik úgy, hogy a vitatott szabályozás az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozna.

- 2 A Bizottság 2007. január 15-i és március 26-i levelében információkat kért a spanyol hatóságoktól a vitatott szabályozás hatályának és hatásainak értékeléséhez. A Spanyol Királyság 2007. február 16-i és június 4-i levelében közölte a Bizottsággal a kért információkat.
- 3 2007. augusztus 28-án a Bizottsághoz faxon panasz érkezett egy magán gazdasági szereplőtől, amely szerint a vitatott szabályozás a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.
- 4 2007. október 10-i határozatával (összefoglalás: HL C 311., 21. o.) a Bizottság megindította a hivatalos vizsgálati eljárást a vitatott szabályozás tárgyában.
- 5 2007. december 5-i levelében a Bizottság megkapta a Spanyol Királyság észrevételeit erről a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozatról. 2008. január 18. és június 16. között a Bizottság megkapta 32 érdekelt harmadik fél, köztük a felperes, az Altadis, SA észrevételeit is. 2008. június 30-i és 2009. április 22-i levelében a Spanyol Királyság megjegyzéseket fűzött az érdekelt harmadik felek észrevételeihez.
- 6 2008. február 18-án, 2009. május 12-én és június 8-án technikai találkozókra került sor a spanyol hatóságokkal. További technikai találkozókra is sor került a 32 érdekelt harmadik fél közül egyesekkel, köztük a felperessel.
- 7 2008. július 14-i levelében és 2009. június 16-i elektronikus levelében a Spanyol Királyság kiegészítő információkat nyújtott be a Bizottsághoz.
- 8 A Bizottság az eljárást az Európai Unión belüli részesedésszerzéseket illetően a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott C 45/07 (korábbi NN 51/07, korábbi CP 9/07) adózási amortizációról szóló, 2009. október 28-i 2011/5/EK határozatával (HL 2011. L 7., 48. o.) lezárta. E határozat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja a vitatott szabályozást – amelynek lényege olyan adókedvezmény, amely lehetővé teszi a spanyol társaságok számára, hogy levonják a külföldi vállalkozásokban való részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték amortizációját –, amennyiben e szabályozás az Unión belül letelepedett vállalkozásokban való részesedésszerzésekre alkalmazandó. A Bizottság az Unión kívüli részesedésszerzések vonatkozásában továbbra is folyamatban tartotta az eljárást, mivel a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy újabb adatokkal szolgálnak az Unión kívüli, határokon átnyúló egyesülések előtti akadályokra vonatkozóan.
- 9 2009. november 12-én, 16-án és 20-án, valamint 2010. január 3-án a Spanyol Királyság a spanyol társaságok által az Unión kívül végrehajtott közvetlen befektetésekre vonatkozó információkat közölte a Bizottsággal. A Bizottsághoz több érdekelt harmadik fél is észrevételeket nyújtott be.
- 10 2009. november 27-én, valamint 2010. június 16-án és 29-én technikai megbeszélésekre került sor a Bizottság és a spanyol hatóságok között.

- 11 2011. január 12-én a Bizottság elfogadta a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott C 45/07 (korábbi NN 51/07, korábbi CP 9/07) adózási amortizációról szóló 2011/282/EU határozatot (HL L 135., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).
- 12 A megtámadott határozat a vitatott szabályozást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja annyiban, amennyiben az az Unión kívül alapított vállalkozásokban való részesedésszerzésekre alkalmazandó (a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdése). A megtámadott határozat 1. cikkének (2) és (3) bekezdése ugyanakkor a bizalomvédelem elvének megfelelően lehetővé teszi a vitatott szabályozás alkalmazását a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2007. december 21-én való közzétételét megelőzően történt részesedésszerzések, valamint azon részesedésszerzések tekintetében, amelyeknek a valamely szabályozó hatóság engedélyéhez kötött és ezen időpontot megelőzően e hatóságnak bejelentett végrehajtására 2007. december 21. előtt visszavonhatatlan kötelezettséget vállaltak. A megtámadott határozat 1. cikkének (4) és (5) bekezdése ezenkívül lehetővé teszi, hogy a vitatott szabályozást továbbra is alkalmazzák a Kínában, Indiában vagy olyan egyéb országokban alapított vállalkozásokban való, e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2011. május 21-én való közzétételét megelőzően történt részesedésszerzések tekintetében, amelyekben bizonyított a vállalkozások határokon átnyúló társulásai előtt álló kifejezett jogi akadályok megléte, valamint az olyan részesedésszerzések tekintetében, amelyeknek a valamely szabályozó hatóság engedélyéhez kötött és ezen időpontot megelőzően e hatóságnak bejelentett végrehajtására 2011. május 21. előtt visszavonhatatlan kötelezettséget vállaltak.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 13 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2011. július 29-án benyújtott keresetlevelével megindította a jelen keresetet.
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2011. november 10-én benyújtott külön beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 15 2012. január 6-án a felperes megtette észrevételeit a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban.
- 16 A Törvényszék pervezető intézkedések keretében, 2012. október 5-én felhívta a felperest, hogy jelölje meg, hogy a jelen kereset szempontjából milyen következmények származnak számára a Törvényszék T-221/10. sz., Iberdrola kontra Bizottság ügyben 2012. március 8-án hozott ítéletéből, valamint a Törvényszék T-174/11. sz., Modelo Continente Hipermercados kontra Bizottság ügyben 2012. március 21-én hozott végzéséből, 2012. december 13-án pedig felhívta a Bizottságot, hogy tegye meg a felperes által e kérdésre adott válaszra vonatkozó észrevételeit. A felperes és a Bizottság az előírt határidőn belül válaszolt e kérdésekre.
- 17 A felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak, és rendelje el az eljárás folytatását;
 - semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését;
 - másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozat 4. cikkét, amennyiben az a 2011. május 21. előtt megvalósított ügyletekre nyújtott támogatások vonatkozásában visszatérítetési kötelezettséget ír elő;

- harmadlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdését, negyedlegesen pedig a 4. cikkét, amennyiben e rendelkezések a Marokkóban megvalósított ügyletekre vonatkoznak;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 18 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 19 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerint a fél kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönt az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, ha a Törvényszék másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. A jelen ügyben a Törvényszék megállapította, hogy az ügy iratai elegendők ahhoz, hogy szóbeli szakasz megindítása nélkül határozzon.
- 20 A Bizottság azt állítja, hogy a jelen kereset azon indokból elfogadhatatlan, hogy a felperes nem bizonyította sem az eljáráshoz fűződő érdekét, sem pedig azt, hogy őt a megtámadott határozat személyében érintette.
- 21 Először a Bizottság által hivatkozott második elfogadhatatlansági kifogást célszerű megvizsgálni.
- 22 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.”
- 23 Mivel a megtámadott határozatot a hivatalos vizsgálati eljárás lezárásakor fogadták el, és nem a felperesnek címezték, személyében való érintettségét a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletében (EBHT 1963., 197. o., 223. o.) meghatározott kritériumok szerint kell értékelni. Ennek megfelelően a felperesnek kell bizonyítania, hogy a megtámadott határozat sajátos tulajdonságai, vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, amely minden más személytől megkülönbözteti, és ezáltal e határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-298/00. P. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-4087. o.] 36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 24 A felperes, annak bizonyítása céljából, hogy a vitatott szabályozást jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősítő megtámadott határozat őt személyében érinti, arra hivatkozik, hogy ő az említett szabályozás kedvezményezettje.
- 25 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely vállalkozás a Bizottság ágazati támogatási programot megtiltó határozata ellen főszabály szerint nem nyújthat be megsemmisítés iránti keresetet, ha e határozat őt csak a szóban forgó ágazathoz való tartozása miatt és az említett rendszer potenciális kedvezményezettjeként érinti. Az ilyen határozat ugyanis e vállalkozás vonatkozásában olyan általános hatályú intézkedésként jelenik meg, amely objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és amely általánosan és elvontan körülírt személyek kategóriája vonatkozásában fejt ki joghatásokat (lásd a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a Törvényszék T-309/02. sz., Acegas kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1809. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 26 Mindazonáltal, mivel a felperes vállalkozást a kérdéses határozat nem csupán a szóban forgó ágazatban működő vállalkozásként, vagyis az érintett támogatási program potenciális kedvezményezettjeként, hanem az e rendszer címén nyújtott olyan egyedi támogatás tényleges kedvezményezettjeként is érinti, amelynek a visszatéríttetését a Bizottság elrendelte, az említett határozat által személyében érintett, és a határozat ellen benyújtott keresete elfogadható (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-15/98. és C-105/99. sz., Olaszország és Sardegna Lines kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. október 19-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-8855. o.] 34. és 35. pontját, valamint a Törvényszék T-75/03. sz., Banco Comercial dos Açores kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 44. pontját).
- 27 Ezért azt kell megvizsgálni, hogy a felperes valamely ágazati támogatási program keretében nyújtott, a megtámadott határozat által érintett olyan egyedi támogatás tényleges kedvezményezettjének minősül-e, amelynek a visszatéríttetését a Bizottság elrendelte (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-71/09. P., C-73/09. P. és C-76/09. P. sz., Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. június 9-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-4727. o.] 53. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a fent hivatkozott Iberdrola kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 27. pontját).
- 28 A jelen ügyben a felperes bizonyította, hogy ő a vitatott szabályozás tényleges kedvezményezettje. A keresetlevélhez ugyanis melléletként olyan iratot csatolt, amely tanúsítja, hogy a felperes a vitatott szabályozást 2003-ban és 2006-ban egy Marokkóban alapított társaságban történő részesedésszerzésekre alkalmazta. Ugyanakkor a megtámadott határozat 1. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a felperesre nem vonatkozik az e határozatban előírt visszatéríttetési kötelezettség.
- 29 E tekintetben a felperes az ítélkezési gyakorlatra hivatkozva először is azt állítja, hogy a személyes érintettségének alátámasztásához elegendő, hogy ő a vitatott szabályozás tényleges kedvezményezettje, mivel az említett szabályozás alapján kapott támogatások visszatérítésének kötelezettsége nem képezi e minőség elismerésének elengedhetetlen feltételét. A felperes többek között a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletből vezeti le, hogy valamely vállalkozás személyében érintettnek minősül, amennyiben olyan támogatási program előnyeiben részesült, amelynek kapcsán a támogatások visszatéríttetését általánosan elrendelték, anélkül hogy magára a vállalkozásra vonatkozna e visszatéríttetési kötelezettség.
- 30 E tekintetben fel kell idézni a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 53. pontját, amelyre a felperes az érvelését alapítja:
- „[...] a támogatási program keretében nyújtott olyan egyedi támogatások tényleges kedvezményezettjei, amelyeknek visszatéríttetését a Bizottság elrendelte, e ténynél fogva [...] személyükben érintettnek minősülnek [...]”
- 31 Márpedig e szövegrészt a Bíróság és a Törvényszék határozata is abban az értelemben tartalmazza, hogy a támogatási program tényleges kedvezményezettjét az e programra vonatkozó bizottsági határozat kizárólag akkor érinti személyében, ha e kedvezményezett az említett határozatban előírt visszatéríttetési kötelezettség hatálya alá tartozó támogatásban részesült (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Olaszország és Sardegna Lines kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 31. és 34. pontját; a Törvényszék T-301/02. sz., AEM kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1757. o.] 46–48. pontját, valamint a fent hivatkozott Modelo Continente Hipermercados kontra Bizottság ügyben hozott végzés 30. pontját). Ezért az a visszatéríttetés, amelyre a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 53. pontja utal, arra a támogatásra vonatkozik, amelyben az említett ügy felperese részesült, nem pedig általában véve a szóban forgó támogatási program keretében nyújtott támogatásokra.

- 32 Ezt az értelmezést egyébként megerősíti a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontja, amelynek szövege a következő:

„[...] már maga a visszatéríttetési előírás személyében érinti a szóban forgó program valamennyi kedvezményezettjét, amennyiben a vitatott határozat elfogadásának időpontjától kezdve ki vannak téve a nekik juttatott előnyök visszatéríttetésében megnyilvánuló kockázatnak, ez pedig hátrányosan érinti a jogi helyzetüket. Ezért e kedvezményezettek zárt körhöz tartoznak [...], anélkül hogy vizsgálni kellene az olyan helyzetekre vonatkozó további feltételeket, amelyekben a Bizottság határozata nem tartalmaz visszatéríttetési előírást. Ezenkívül az a lehetőség, hogy a jogellenesnek nyilvánított előnyöket utóbb nem térítetik vissza a kedvezményezettekkel, nem zárja ki, hogy a kedvezményezettek személyükben érintettnek minősüljenek.”

- 33 A fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet e pontjának egyrészt az első és második, a megelőző 55. ponttal együtt értelmezett mondatából kitűnik, hogy a Bíróság az ezen ítélet egyedüli tárgyát képező azon eset vizsgálatára szorítkozott, amelyben a megtámadott aktus a felperesre vonatkozó visszatéríttetési kötelezettséget írt elő. A Bíróság ugyanis az első mondatban megállapítja, hogy a visszatéríttetési előírás a szóban forgó támogatási program minden olyan kedvezményezettjét személyében érinti, akik ki vannak téve annak a kockázatnak, hogy a kapott támogatásokat vissza kell téríteniük, a második mondatban pedig mellőzi annak a helyzetnek a vizsgálatát, amelyben a Bizottság határozata nem tartalmaz visszatéríttetési előírást. Másrészt a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontjának harmadik, szintén ugyanezen ítélet 55. pontjával együtt értelmezett mondatából kitűnik, hogy a felperesre vonatkozó ilyen visszatéríttetési kötelezettség elegendő a felperes egyénítéséhez, anélkül hogy vizsgálni kellene, hogy e kötelezettség nemzeti szinten hatásokkal jár-e (a fent hivatkozott Modelo Continente Hipermercados kontra Bizottság ügyben hozott végzés 29. pontja).

- 34 A Bíróság a fent hivatkozott, a felperes által említett Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletben így az adott ügy felperesének személyes érintettségét abból vezette le, hogy a megtámadott aktus előírta a felperes által kapott támogatások visszatéríttetésének kötelezettségét, függetlenül e kötelezettség kikényszerítésétől. Ezért ebből az ítéletből nem vezethető le, hogy az, ha valaki egy támogatási program tényleges kedvezményezettje, elegendő az egyénítéséhez, amennyiben e kedvezményezettre nem vonatkozik az említett program keretében nyújtott támogatásokat illetően a megtámadott aktusban előírt visszatéríttetési kötelezettség.

- 35 E tekintetben nem releváns a Törvényszék T-425/04., T-444/04., T-450/04. és T-456/04. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. május 21-én hozott ítélete (EBHT 2010., II-2099. o.) sem. Kétségtelen, hogy – mint azt a felperes állítja – a Törvényszék ezen ítélet 123. pontjában kimondta, hogy a vitatott határozatnak a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító rendelkezésének megsemmisítése azzal a következménnyel járna, hogy e támogatási intézkedés – amely a felperes számára kedvező egyedi intézkedés – jogellenességének megállapítása semmis lenne, ami a felperes jogi helyzetét módosító és számára előnyt biztosító jogkövetkezménynek minősül. Mint azonban a Bizottság helyesen hangsúlyozza, a Törvényszék e pontban az eljáráshoz fűződő érdekléssel kapcsolatos elfogadhatósági feltételről foglalt állást, amely többek között abban különbözik a személyes érintettséggel kapcsolatos feltételtől, hogy a kereset elbírálásának eredményeként a felperes részére származó előnyre vonatkozik, nem pedig arra, hogy e felperes és a kereset tárgya között milyen különleges kapcsolat áll fenn (lásd a fenti 23. pontot, valamint az alábbi 38. pontot is).

- 36 Végül el kell utasítani az összeegyeztethetetlennek nyilvánított program keretében nyújtott támogatás tényleges kedvezményezettjét érintő azon vagyoni kockázatra alapított érvet is, amely állítólag az ilyen összeegyeztethetetlennek nyilvánítás által a támogatások halmozásával és a *de minimis* támogatásokkal

kapcsolatos szabályok alkalmazására gyakorolt lehetséges hatásokból ered, mivel a felperes e tekintetben megelégedett egy egyszerű állítással, nem szolgálva semmilyen magyarázattal a fent említett lehetséges hatásokról, valamint az állítólagos vagyoni kockázatról.

- 37 A felperes másodszor azt állítja, hogy amennyiben feltételezzük, hogy ahhoz, hogy őt a megtámadott határozat által személyében érintettnek lehessen tekinteni, szükséges az általa kapott támogatások visszatéríttetésének kötelezettsége, a felperesre a jelen ügyben vonatkozik ilyen kötelezettség. A 2007. december 21-ét megelőzően megvalósított ügyleteknek a visszatéríttetési kötelezettség hatálya alóli, a bizalomvédelem elve értelmében történő kizárása ugyanis nem végleges, mivel a Deutsche Telekom AG a T-207/10. sz. ügyben keresetet indított a megtámadott határozat rendelkező részének e része ellen.
- 38 A felperes ezzel az érveléssel is összekeveri a személyes érintettséggel és az eljáráshoz fűződő érdekekkel kapcsolatos elfogadhatósági feltételt. Ugyanis, jóllehet az eljáráshoz fűződő érdek a keresetnek az uniós bírósághoz történő benyújtását követően bekövetkezett, különösen a felperestől és a vitatott határozattól független eseményeknek köszönhetően is fennállhat, vagy épp ellenkezőleg, megszűnhet, a természetes vagy jogi személy személyében való érintettségét a kereset benyújtásának napján kell vizsgálni, és az kizárólag a megtámadott határozattól függ. Így a valamely támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és annak visszatéríttetését elrendelő határozat által személyében érintett személy megtartja e minőségét még akkor is, ha később úgy tűnik, hogy a visszatéríttetést nem érvényesítik vele szemben (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontját, valamint Trstenjak főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványa [EBHT 2011., I-4732. o.] 81. és 82. pontját; lásd továbbá a fenti 33. pontot).
- 39 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a felperesnek ahhoz, hogy a megtámadott aktus által személyében érintett legyen, bizonyítania kell, hogy zárt körhöz tartozik, nevezetesen olyan csoporthoz, amely a megtámadott aktus elfogadását követően már nem növekszik (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-152/88. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2477. o.] 11. pontját, valamint a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 63. pontját).
- 40 A jelen ügyben a megtámadott határozat 1. cikke (2) bekezdésének a Törvényszék által a T-207/10. sz. ügyben történő esetleges megsemmisítése, valamint a vitatott támogatásoknak a felperessel történő ezt követő visszatéríttetése tehát azon kívül, hogy tisztán hipotetikusak, nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes személyében érintett (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Iberdrola kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 42. pontját).
- 41 A fentiekből következik, hogy a megtámadott határozat nem érinti személyében a felperest.
- 42 A felperes ugyanakkor azt állítja, hogy a jelen esetben nem köteles bizonyítani, hogy a megtámadott határozat személyében érinti őt, mivel e határozat olyan rendeleti jellegű aktusnak tekinthető, amely az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.
- 43 A Bizottság ezzel szemben előadja, hogy a megtámadott határozat nem minősül végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti jellegű aktusnak, hivatkozva a megtámadott határozat több nemzeti végrehajtási intézkedésére, különösen pedig arra, hogy a vitatott szabályozást a spanyol jogalkotó helyezte hatályon kívül, továbbá hogy a vitatott szabályozás alapján nyújtott jogellenes támogatásokat az adóhatóságok térítették vissza a kedvezményezettekkel, valamint hogy a szóban forgó adókedvezmény odaítélése vagy megtagadása tárgyában ugyanezek a hatóságok döntöttek.
- 44 A felperes ezzel szemben úgy véli, hogy a Bizottság által hivatkozott intézkedések nem minősülnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseknek. Az állítólagos visszatéríttetési intézkedések ugyanis nem tekinthetők ilyeneknek, mivel a megtámadott határozatban

foglalt visszatérítetési előírás kötelező a Spanyol Királysággal szemben, anélkül hogy ez utóbbi mérlegelési mozgástérrel rendelkezne. Hasonlóképp, az összeegyeztethetetlennek nyilvánított vitatott szabályozás hatályon kívül helyezését, valamint a szóban forgó adókedvezmény odaítélését vagy megtagadását már a megtámadott határozat eldönti, és ezek a megtámadott határozatnak csak a jogkövetkezményei.

- 45 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdése értelmében a jelen ügyben vizsgálthoz hasonló határozat kizárólag azokra nézve kötelező teljes egészében, akiket címzettként megjelöl. Ezért a vitatott határozatból eredő előnyök megtagadásának, a már biztosított adókedvezmények eltörlésének és az e szabályozás keretében nyújtott támogatások visszatérítésének kötelezettsége a megtámadott határozatnak a Spanyol Királysággal, vagyis a határozat címzettjével szembeni kötelező jogkövetkezménye.
- 46 Ezzel szemben a vitatott szabályozás kedvezményezettjei vonatkozásában a megtámadott határozat nem vált ki ilyen joghatásokat. A megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdése az említett szabályozás egyes kedvezményezettjei vonatkozásában nem határozza meg a vitatott szabályozás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének következményeit, mivel az összeegyeztethetlenség e kimondása önmagában nem keletkeztet semmilyen tilalmat vagy előírást e kedvezményezettekkel szemben. Ráadásul az összeegyeztethetlenségnek a vitatott szabályozás egyes kedvezményezettjei vonatkozásában nem feltétlenül ugyanaz a hatása. Ezért az összeegyeztethetlenség következményeit egyénileg kell meghatározni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által kibocsátott olyan aktusban, mint az adóellenőrzési határozat, amely a megtámadott határozat 1. cikke (1) bekezdésének az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedését képezi.
- 47 E tekintetben közömbös, hogy – mint azt a felperes állítja – a Spanyol Királyság a megtámadott határozat végrehajtása kapcsán nem rendelkezik semmilyen mérlegelési mozgástérrel. A mérlegelési jogkör hiánya olyan kritérium, amelyet kétségkívül vizsgálni kell annak megállapítása érdekében, hogy teljesül-e a felperes közvetlen érintettségével kapcsolatos feltétel (lásd a Törvényszék T-80/97. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3099. o.] 61. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ugyanakkor a végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó aktussal kapcsolatos, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltétel eltér a közvetlen érintettséggel kapcsolatos feltételtől (a Törvényszék T-381/11. sz., Eurofer kontra Bizottság ügyben 2012. június 4-én hozott végzésének 59. pontja, valamint a T-551/11. sz., BSI kontra Tanács ügyben 2013. február 5-én hozott végzésének 56. pontja).
- 48 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat végrehajtási intézkedéseket von maga után, ezért pedig nem minősíthető az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű, végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó aktusnak. Következésképpen a felperes által e rendelkezés utolsó tagmondatára alapított érvet el kell utasítani.
- 49 E következtetést nem vonja kétségbe a felperes által a hatékony bírói jogvédelemhez való jog általt történő megsértésére alapított érv, hogy a vitatott szabályozás összeegyeztethetlenségének a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdésében történő megállapításával szemben a felperes nem élhet semmilyen jogorvoslattal.
- 50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió jogon alapuló unió, amelyben az intézmények aktusai ellenőrzés alá esnek a tekintetben, hogy azok a Szerződéssel és az alapvető jogokat magában foglaló általános jogelvekkel összeegyeztethetők-e. Ennélfogva a magánszemélyek hatékony bírói jogvédelemre jogosultak azon jogaikat illetően, amelyeket az uniós jogrendből származtatnak (lásd a Törvényszék T-443/08. és T-455/08. sz., Freistaat Sachsen és társai kontra Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítéletének 55. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A jelen esetben ugyanakkor a felperes semmilyen módon nincs megfosztva a hatékony bírói jogvédelemtől. Még ha ugyanis a jelen kereset elfogadhatatlannak is bizonyul, semmi nem akadályozza meg, hogy a felperes nemzeti bíróság előtt vitassa a megtámadott határozat végrehajtási

intézkedéseit, különösen pedig a vitatott szabályozásból eredő előnyök biztosítását megtagadó adóellenőrzési határozatot. A nemzeti bíróság így ezzel együtt megvizsgálhatja a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdését is, adott esetben pedig az EUMSZ 267. cikk alapján az érvényességgel kapcsolatos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel fordulhat a Bírósághoz (lásd ebben az értelemben analógia útján a fent hivatkozott Eurofer kontra Bizottság ügyben hozott végzés 60. pontját).

- 51 Következésképpen a jelen keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a Bizottság által felhozott első, a felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiányán alapuló elfogadhatatlansági kifogást.

A költségekről

- 52 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, kötelezni kell a saját költségei és a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, ez utóbbi kérelmének megfelelően.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék az Altadis, SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Luxembourg, 2013. szeptember 9.

E. Coulon
hivatalvezető

L. Truchot
elnök